

РЕШЕНИЕ № 79

гр. Перник, 16.05.2008г.

В И М Е Т О НА НАРОДА

Административен съд Перник, в съдебно заседание на осемнадесети април през две хиляди и осма година в състав:

СЪДИЯ: С.Г.

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 28 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба от С.Д.К. *** срещу решение № ***** от 21.01.2008г. на ръководител на териториалното поделение на Национален осигурителен институт гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата на С.К. против разпореждане № ***** от 02.11.2007г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

В жалбата се иска отмяна на оспорваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че заболяванията описани в експертно решение от 25.09.2007г. на ТЕЛК са придобити преди повече от осемнадесет години, поради което базата за изчисляване на инвалидната пенсия следва да е по реда на чл. 70 и сл. от КСО. В съдебно заседание представителя на жалбоподателката конкретизира, че оспорването му е насочено само към отпуснатата социална пенсия за инвалидност оформена с разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване от 02.11.2007г..

Ответникът-териториално поделение на Национален осигурителен институт-Районно управление "Социално осигуряване"-гр. Перник чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата и излага доводи, че решението на ръководителя следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага съображения, че на жалбоподателката е отпусната социална пенсия за инвалидност с оглед представеното експертно решение. Тази пенсия е в размер на 25% и се изплаща заедно с пенсията за осигурителен стаж и възраст, която е водещата пенсия. По силата на КСО след като едно лице получава лична пенсия за трудов стаж и възраст, то същото не може да предяви искане за отпускане на пенсия заради общо заболяване. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, от лице, което има правен интерес от оспорване. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Видно от пенсионната преписка жалбоподателката С.Д.К. е подала молба от 30.07.1997г. за отпускане на лична пенсия за изслужено време и старост и с разпореждане на длъжностно лице и е отпусната пенсия, считано от 02.07.1997г. по реда на Закона за пенсиите/отм./. Със заявление от 10.10.2007г. отправено до директора на Районно управление "Социално осигуряване" К. е поискала отпускането на социална пенсия за инвалидност. Молбата е придружена с експертно решение на ТЕЛК № 1989 от заседание № 135 проведено на 25.09.2007г.. След проверка на експертното решение медицинска комисия към НОИ е постановила свое решение №

1891 от заседание № 34 от 30.10.2007г., с което е потвърдила цитираното експертно решение. В следствие на това е издадено оспорваното разпореждане № ***** от 02.11.2007г. на ръководител пенсионен отдел, с което на К. е отпусната лична социална пенсия за инвалидност в размер на 25% от социалната пенсия за инвалидност по чл. 90, ал. 1 от КСО. Недоволна от така постановеното разпореждане жалбоподателката по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО го е оспорила, с мотиви, че е налице общо заболяване и следва да и бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Ръководител териториално поделение на НОИ е образувал производство по реда на чл. 117 от КСО, разгледал е жалбата и е постановил свои акт, с който е отхвърлил жалбата против разпореждане на длъжностното лице по пенсионното осигуряване от 02.11.2007г.. Недоволна от решението е останала жалбоподателката, която го оспорва в законоустановения срок.

С оглед изложената фактическа обстановка настоящия състав приема за установено следното:

Между страните няма спор, че жалбоподателката от 1997г. има право на пенсия и към момента получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл. 68 от КСО. Не се спорят посочените в експертно решение № 1989 от 25.09.2007г. заболявания на жалбоподателката, не се спори и определената 92 % трайно намалена работоспособност в експертното решение. Няма спор от фактическа страна, че с експертно решение на ТЕЛК -Общи заболявания на жалбоподателката е определена 92 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ с дата на инвалидизиране 24.01.2007 г. и срок на инвалидността пожизнен. Тези обстоятелства са дали основание на пенсионният орган с разпореждане № ***** от 02.11.2007г. да и отпусне социална пенсия за инвалидност по чл. 90, ал. 1 от КСО от датата на заявлението - 26.01.2007 година в РКМЕ при ТЕЛК-обща гр. Перник, тъй като заявлението за отпускане на социалната пенсия за инвалидност е депозирано в срока по чл. 94, ал. 2 от КСО.

Административния орган е бил сезиран да се произнесе по заявление 29054 от 10.10.2007г. по чл. 90 от КСО. Към заявлението е приложено експертно решение на ТЕЛК № 1989 от заседание № 135 проведено на 25.09.2007г.. Административния орган правилно е отпуснал социална пенсия за инвалидност по реда на чл. 90, ал. 1 от КСО и е определил размера ѝ съобразявайки се с чл. 101, ал. 3, пр. последно от КСО. След като на жалбоподателката е отпусната социална пенсия за инвалидност, то тя има право да получава повече от една пенсия, но няма право на избор да заяви коя от тях желае да получава в пълен размер. Законодателят е предвидил, че социалната пенсия за инвалидност се изплаща в размер на 25 на сто.

В съдебно заседание проведено на 28.03.2008г. бе заявено от представителя на жалбоподателя, че други експертни решения жалбоподателката не притежава. Същия се базира и счита, че достатъчни доказателства за инвалидизирането са представените и приети по делото епикризи и изследвания. Същите обаче са ирелевантни към спора, а посочените в тях диагнози и заболявания не се оспорват, намерили са отражение в експертното решение, поради което съдът не ги коментира.

По делото бе допусната и изслушана съдебна експертиза. Видно от приетата и неоспорена от страните експертиза, на която съдът дава вяра се установява, че размера на отпуснатата социална пенсия за инвалидност е определен в съответствие с чл. 101, ал. 3 от КСО, като административния орган се е съобразил и с правопораждащата дата за отпускането ѝ.

Съгласно чл. 74, ал. 3 КСО (нова - ДВ, бр. 112 от 2004 г.) пенсия за инвалидност поради общо заболяване не се отпуска на лица, на които е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Според чл. 101, ал. 1, т. 2 КСО е забранено получаването на

лична или наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст с лична или наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

С оглед на изложеното настоящия състав намира, че право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване не се отпуска на лица, на които е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С оглед изложеното, оспорването против решение № ***** от 21.01.2008г. на ръководител на териториалното поделение на Национален осигурителен институт гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата на С.К. против разпореждане № ***** от 02.11.2007г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което на жалбоподателя е отпусната социална пенсия за инвалидност, считано от дата на инвалидизиране 24.01.2007г. следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора и с оглед направеното изрично искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсулско възнаграждение на основание чл. 143, чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 65, ал. 5 от ГПК съдът намира същото- за основателно, поради което жалбоподателката С.Д.К. следва да бъде осъдена да заплати на ТП на НОИ, РУСО" гр. Перник сумата от ВОлева /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ оспорването от С.Д.К.,*** срещу решение № *****- от 21.01.2008г. на ръководител на териториалното поделение на Национален осигурителен институт гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата на С.К. против разпореждане № ***** от 02.11.2007г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА С.Д.К.,*** да заплати на териториалното поделение на Национален осигурителен институт, районно управление "Социално осигуряване" гр. Перник, със седалище и адрес гр. Перник, ул. "Отец Паисий" № 50 юрисконсулско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия: